

Bestemmelserne om løn, pension og andre ansættelsesvilkår for (amts)kommunalt ansatte tjenestemænd er fastsat med udgangspunkt i de regler, som på dette område er gældende for statens tjenestemænd.

Det kan herefter forventes, at størstedelen af de statstjenestemænd, som berøres af opgaveomlægninger fra staten til (amts)kommunerne, vil modtage tilbudet om (amts)kommunal tjenestemandansættelse. Det er hensigten, at der med statstjenestemændenes organisationer og med de enkelte grupper af tjenestemænd skal føres forhandlinger om de løn- og andre ansættelsesvilkår, som de vil få tilbudt i (amts)kommunerne.

For så vidt angår de formentlig få statstjenestemænd, der ikke måtte ønske at modtage tilbudet om (amts)kommunal tjenestemandansættelse, har udgangspunktet været, at de pågældende — såfremt de kunne opnå ansættelse som tjenestemænd i det kommunale regi uden forringelse af deres hidtidige lønnings- og pensionsvilkår — ikke skal have mulighed for som følge af opgaveomlægningen at kunne gøre noget juridisk holdbart krav gældende på ventepenge, rådighedsløn eller pension.

Dette spørgsmål er behandlet i en af lønnings- og pensionsdepartementet i juni 1974 afgivet redegørelse vedrørende mulighederne for en ændring af de gældende tjenestemandretlige regler i de situationer, som opstår ved omlægning af opgaver mellem staten og kommunerne m. v.

I redegørelsen af juni 1974 er der foreslået en løsning efter de retningslinier, som blev fulgt — i den ganske vist omvendte situation — ved oprettelsen i 1938 af enhedspolitiet, som indebar overgang af kommunalt ansatte tjenestemænd i politiet og ved arresthusene til staten.

I lov nr. 166 af 18. maj 1937 om politiets og arrestvæsenets ordning m. v. blev det bestemt, at de kommunale polititjenestemænd, der ikke søgte overgang til statens tjeneste, skulle forrette polititjeneste på samme vilkår som hidtil. Såvel finansministeriet som justitsministeriet undersøgte og overvejede dengang konsekvenserne af en lovgivning efter disse retningslinier og nåede til det resultat, at der ikke for de kommunale tjenestemænd ville være ret til ventepenge.

Med udgangspunkt i denne retsmodel („politimodellen“) foreslås i redegørelsen en løsning, hvor efter de statstjenestemænd, der ikke ønsker at modtage tilbudet om (amts)kommunal tjenestemandansættelse, bevarer deres ansættelsesforhold til staten samtidig med, at de forretter tjeneste ved de hidtidige arbejdsområder, som overføres til det (amts)kommunale regi.

Denne løsning, der ikke aktualiserer krav på ventepenge, rådighedsløn eller pension, er forudsat bragt i anvendelse i forbindelse med overførelsen af statshospitalerne til amtskommunerne.

Forhandlinger om lovforslaget.

Her omtales kun de forhandlinger, der har været ført med Amtrådsforeningen i Danmark og Københavns og Frederiksberg kommuner om forslagens almindelige principper og den økonomiske kompensationsordning. I det foregående afsnit er forhandlingerne med personaleorganisationerne nævnt og i bemærkningerne til de enkelte lovbestemmelser nævnes forhandlinger om mere specielle spørgsmål.

Amtrådsforeningen og Københavns og Frederiksberg kommuner har kunnet tilslutte sig lovforslagets almindelige principper. Således er der enighed om, at overførelsen bør ske pr. 1. april 1976, at de enkelte hospitaler overføres til de amtskommuner de ligger i, og at problemerne for de amtskommuner, der ikke overtager noget hospital, løses ved en lovfæstet benyttelsesret.

Amtrådsforeningen og Frederiksberg kommune har derimod ønsket beregningen af den samlede kompensationspulje baseret på et skøn over det fremtidige udgiftsbehov på det psykiatriske område. Et sådant skøn ville føre til en forøgelse af puljen i forhold til en på totalbalanceprincippet baseret beregning. I særdeleshed er det ovenfor nævnte specielle udligningsstilskud til amtskommunerne ønsket forøget.

Indenrigsministeriet har imidlertid ment at måtte fastholde totalbalanceprincippet, dels af hensyn til statens finansielle stilling, dels af hensyn til de øvrige opgaveoverførelser. En fravigelse af totalbalanceprincippet for så vidt angår hospitalerne for sandslidende vil kunne medføre, at man ved andre opgaveoverførelser på tilsvarende måde må skønne over det fremtidige udgiftsbehov, når kompensationspuljen skal beregnes. Det vil efter indenrigsministeriets opfattelse være vanskeligt at nå til enighed om sådanne skøn, og det vil indebære, at der i forbindelse med opgaveoverførelserne tages stilling til den fremtidige lokale prioritering af opgaverne.

Amtrådsforeningen og Københavns og Frederiksberg kommuner har ikke udtrykt ønske om andre principper for *fordelingen* af den samlede kompensationspulje mellem tilskudsarter og kommuner.

Københavns kommune har kunnet tilslutte sig den særlige kompensationsordning for kommunen, der ligeledes er tiltrådt af amtrådsforeningen.